

A Golden Hind Árpád-társa

Hozzájadt: welcome
2005. február 27. Vasárnap 10:40
Utolsó frissítés 2007. szeptember 06. Csütörtök 12:35

Miért a rajzaitam erre a honlapra, árteláért bennem a gondolat, hogy tőbb máanyaghá utájn belekezdjek egy fahajás Árpád-társába, de mindig halogattam, nem igazán tudtam, hogy is végjakk bele.

Az utájn felgyorsultak az események: ki tudtam alakítani otthon egy kis máhelyecske, valamint Siófokon (Hajásmakettez Találkozás) nagyon sokat láttam, tanultam, és lendületemben úgy gondoltam, nem lehetetlen megárpád-teni fábá egy hajás. Egy készlet vásárlásait eleve elvettem, mivel nagyon drágáinak találtam és a má felszerszámozásával egyétt sokba került volna, ezért egyértelmű volt, hogy teljesen saját készítésű lesz makett.

Hosszas bányászás, tőprengés utájn a Golden Hind elkészítésével mellett döntöttem több ok miatt:

- Szép hajás, de nem túl nagy és bonyolult (csak 12 ágyó van rajta)
- Elég részletes rajzot találtam (Mamoli)
- Gyerekkorom egyik kedvenc témája volt a "Királyi kalásza"
- Nincsenek róla konkrét adatok, ezért egy bizonyos szabadságot kaptam a kidolgozásra (szótném: minden elkészített makett kb. 1/4 árban, ki tudja milyen volt az eredeti?!)

Tehát a Mamoli (1:53) rajza alapján kezdtem el. Furcsának találtam ezt a méretarányt, de kezdőként nem akartam belebonyolódni az ártalakításba, ezek a rajzok már beváltak!?!)

Á

Minden szőpen haladt, kívágtam a gerincet, a bordákat (4-es rétegelt lemezből), csak a kőlcshőnkört asztali dekopórára ment tőnkre (vágó is ez vőrhátás és tőrvőnyszerű, ha kőlcshőnkörök valamit!) és az állsszerakásakor kiderült, hogy a 10-es borda sem magasságra, sem szélességre, formára nem illik bele a kőnyezetbe. Ásztat kívágtam helyette és igyekeztem kiszobrászkodni a formát. Másodjára talán sikerült, majd a

palánkóznál kiderül.

Â

Âsszeragasztás elát kiszabtam a fedőzeteket, mivel ezek is pozícionálják a bordákat. Itt is volt egy kis probléma: a kivágások nem az eredeti rajzban megadott helyre kerültek (a fotón jól látszik!). Gondoltam, hogy a nyomtatásnál változott a méretarány, de a hossz és a szélesség jó volt. A fedőzetekhez magam készá-tettem rötegelt lemezt, sehol nem kaptam 1,5 vastagságot: kőt 0,7-es furnőrt száliránnyal keresztben összerasztottam. Tudom, nem szabványos, mivel mindig páratlan számú lapnak kell lenni, de szerencsére nem hódott el, tőkéletesen lehetett vele dolgozni.

Â

Itt csak nyersen feldobáltam a fedőzeteket, hogy látszódjon már valami!

Â

Felavattam a rőrszet: feldaraboltam a "pallókat". A felsőbb fedőzetek alatti területeken le kell rakni deszkákat, mivel azok felragasztása után kőlményes "bebőjni". Kőzopen végigvezettem, hogy a padlázat folyamatos legyen.

Â

A hajás orr és far részénél tőmő betőteket kellett felragasztani. Kőlőnősen az orrnál szenvedtem meg: alig megfogható alakja van, végül kőzbal kinagyoltam, majd felragasztva adtam meg a végő formáját.

Á

Á•gy Ájll palÁjnközÁjs elÁ'tt.

Á

Ledaraboltam a palÁjnkokat, ez persze csak a tÁrredÁke az egÁcsnek. MÁg csinÁlnom kell csavaros szorÁ-tÁkat Ács kell ennem egy vagdalthÁs konzervet.

Á

ElkÁszÁ-tettem a szorÁ-tÁkat a palÁjnközÁjshoz, nem igazÁjn lÁjtszik a kÁpen, hogy a szegeken M1,2-es menet van. Oforatba kÁzzel be lehet csavarni Ács meglepÁ'en erÁ'sen tartja a palÁjnkot.

Á

Mivel az oldalpalÁjnközÁstÁ tartottam legjobban, alig vÁrtam, hogy elkezdjem, de ismÁt el kellett halasztanom, mivel rÁjjÁttem, elÁ'szÁr a hajÁ hÁjtsÁ felÁ¼letÁt Ács a gerincet kell burkolni, mivel ezekre rÁjtakarnak a palÁjnkok.

Â

Elkezdtem végre a palánkózást és mondhatom könnyebben ment, mint gondoltam. A kápen láthatóak a szorítóak a szorítóak munkája közben. A palánkokat vegyes módszerrel hajlítottam, az orronál a konzervdobozos, gázgá's technikával, vagyis meleg-tással formáltam, ezután 10 percig áztattam vízben, ágy könnyebben lehetett a bordákhoz és az elázó palánkokhoz igazítani.

Â

Ebben az állapottban van jelenleg, végre látom, hogy kezd gámbólyalni a hajástest

Â

Igyekszem precízzen felrakni a palánkokat, mivel nem szeretnék még egy rötöteget rajteni, talán sikerül is, mivel hamarosan elértem a vízvonalat, amely alatt festve lesz, ágy ott már jobban lehet javítani, gittelni.

Â

Mivel a máshelyem fát se csak félíg megoldott, má-nuszos idő estén nem érdemes bemelegíteni, ezért olyan alkatrészeket vettem előre, melyeket a lakásban is lehet csinálni. Nekikezdtem az ágyákhöz, a kocs oldalának profiljára martam egy láccet és ezt szeletelve kaptam meg az oldallapokat.

Â

A kerekeket szintén szeletelés módszerrel készíttettem kis esztergályt csévékből, a tengelyekhez kártyefájból fészkeltem láncokat, majd csiszolva kerekíttettem le a végeket. Láthatóak a feldarabolt oldallapok is.

Â

Az egyéscsévüket egy esztergályos kollégám "gámbálytette", mivel 8+4 egyrész van szál, nem akartam ennyi szálra bontani. Szópen megcsinálta, de mielőtt valaki bejelentkezne, elrúgom, hogy a végére előg nyárgás volt.

Â

•me a prototípus, egy 24 lb-s egyé.

Â

Mivel hideg van, elkészít a többi kocsit is, már csak az egyécsévüket lefogató vasalásokat kell megcsinálnom.

Â

Elkezdtem az ajtókat és ablakokat, itt szerelmesedtem bele a keretelésbe! Főszelvény is kész lehet (0,5x1 mm-es cékek vágtam már), de ezeket az á-veket szinte pillanatok alatt csiszoltam ki: nem tört, nem hasadt. Vagyre a Szuperinfá is kész valamire: A kereteket összeállítottam az ájságra is leragasztottam, á-gy lett egy kis alapja, az ajtólap íceit is állszetartja, azért Szuperinfá, mert ez elég vkony papírr.

Á

Az ablakok végül több rétegű állnak: alapja az ájság, ezután ismét egy vkony papírral keretezik sárga (mondjuk, hogy Sir Francis Drake körköt tanulmányoz gyertyafény (á!)), majd egy itlászás máanyag lap (ávege imitálva), a rácsozat pedig máanyag szunyoghál, egy kicsit rombuszosra hova metál szákkal lefestve.

Á

Az ajtók és ágyak vasalatát, egy borosveg zárral állítottam, mely 0,15mm vastag alumínium, ezt nagyon könnyű volt darabolni, hajlítani, például a sarokvas 0,5-ás rózdra van tekerve, á-gy ha a lán csinált volna meg az ajtólapot, akár nyíl is. A szegecsket (vagy csavarokat?) egy legénylyett hegyű biztosítással domborítottam az alumíniumba hátulra, majd elírál egy kicsit kiegyengettem, festettem, felragasztottam a helyre. Itt emlétem meg, hogy ez a fotás is nem megy jól, elá'szeretettel készá-tek homályos képeket, itt meg a matt fe vasalás!

Á

A nyíl-lászárrák kész.

Á

Sok fenékszivattyút láttam mostanában a lapon, így nem maradhattam le. Erről csak annyit, hogy természetesen kiterjedőben a kőszál, rusztikus tölgy pácolással.

Â

Egy kis egyveleg a mártérek árkeltetésére.

Â

Továbbra is a lakásban véggezhetők munkálatokat folytattam, elkezdtem a dő-szál-tá'elemek faragását. Kiterjedt használtam, indigóval felmáztam a mintát egy vékony léc, kiterjedtem, majd felragasztottam egy falra Technocol Rapiddal, mivel ilyen kicsi darabokat nehéz lett volna közben megmunkálni. Olyan ragasztót kellett választanom, ami a faragás közben elég merev, de a munka után sörrel álmómentesen le tudom választani az "alkotásom". Azért a Technocolt választottam, mert emlékeztem, hogy a vízben elengedi a felületet, az első esetben azonban rájöttem, hogy valóban kinyerő le tudtam szedni a segédlepről a faragvány nyom, de a vizet felszívta és eldeformálódott (megdobta magát). Szoknom kell még a fát! Ezek után nem áztattam, szikával végtam le, kinyerő mivel ez a ragasztó nem lesz túl kemény, inkább gumiszerű marad.

Â

Igazából nem is faragtam, mivel csak néhány esetben használtam vasat, hanem kicsi marókat használva egy Proxox főről, marógáppal alakítottam a formákat.

Â

Itt vannak az aprósajgok nyersen, nahol egy kicsit egyszerstve: pl. Anjou lilium.

Â

Ez itt a htsz rász sszerakva. A c-merrel megkzdttem, az illatbrzolson mg van javtani val (napocskafej orozlín, kengurusz sárkány!!!!)

Â

A festssel talín javult valamicsköt a c-mer. Messzir' jobban nöz ki!

Â

Idkzben mg befejeztem a f'fedzet pallzst Ás beburkoltam a mellvdek bels' oldaljt.

Â

Folytatódott a palánkkozás, de az alsó részénél már szűgtem a palánkokat, mivel majd felferre lesz festve, ki tudom "gittelni" a lyukakat. Mivel kis szűget nem találtam, gombostűvel gyártottam, jó volt, csak átvatosan kellett kalapálni, mert ha acél volt, könnyen tört, ha vas, könnyen elhajlott. Mátyásanyagból vágtam kis alátéteket, hogy a szűgek ne süllyedjenek bele a fába.

Á

Kész lett a palánkkozás! Nekem hosszú menetnek tartom! Már az előző kápen is látszik, hogy kész-tettem egy új lefogatólapot, 14-es kazánlemez teleőrva M6-os menettel, ágy búrmit le tudok rugzá-teni csavarokkal. Jó vizsgáztott, mivel a slya miatt nem mozdult el még a szegelés káben sem á stabilan fogta a hajót.

Á

Itt látszdnak a szűgek helyei, illetve alul már egy kicsit elnagyoltam a palánkok illesztését tudván, hogy festve lesz.

Á

Az utasítás alapján palánkkozás után le kell venni a fedélnél a bordákat, kicsit tartottam tle, ezért ezeken a palánkok áleleit is beragasztam, hogy ne essen szét, mikor kivágom a bordákat. Először vízszintesen fúrásztárcsával sűrűn bevagdostam, majd szikával könnyen le lehetett venni a palánkról, kis marával igaz-tgattam a végén.

Á

Ilyen lett, most jöttm majd a belső borítás és a padlázat.

Á

Elkészítettem az állványt, mivel ez nem egy cirkalmas hajó lesz, kifejezetten egyszerűre alakítottam.

Állványon, bepálinkozva, még a végén hajómakett lesz!

Időközben több más alkatrészrel is foglalkoztam, például a szellőzőcsokkal. A kápen balra jobbra kivehető elkészítési folyamat, ez teljesen egyezik a szakkönyvekben leírtakkal.

Az erkély is kész lett.

Ebben semmi különleges nem volt, összesze kellett ragasztani a sok kis deszkát, láccet. Ez már be van pácolva, tehát a hajótest is ilyen színű lesz.

Izgató, hogy fog kinézni, ezért ideiglenesen felraktam a faragásokat. Ez lesz hátul,

Ás ez oldalt.

Felszegeltem, illetve ragasztottam a dőrszfákat a hajás oldalára, szíradás után kihőttem a szegeket, Ás faszegeket (fogpiszkál) Áttem a megmaradt lyukakba. Amárkírdtem egy keveset, ugyanis felrakás elát a Áceket szőpen bepícoltam diópcal, hogy sÁtebbek legyenek, mint a hajás test. Az orrnál nagyon meg kellett hajlítani a dőrszfákat, ezért beíztattam v-zbe. A kőpen keresztbe raktam egy szőp sÁt Ácet, ilyen lett volna terv szerint, a hajás pedig íjtni, hogy Ágy kiíjzott a píc, hogy mág a testnél is vilígosabb. Egy kis plusz munka lett a dologb: maszkolás Ás ismÁt tÁbbszÁri pícolás. A kőpen íjtni mág, hogy a dő-szÁ-tÁfestÁs sÁvjÁjt is kimaszkoltam.

Ilyen lett a festÁs, egyszerÁs-tettem az elÁ-rt dő-szÁ-tÁsen, tól soknak talíltam mind esztÁtikailag, mind munkailag. Ideiglenesen feltettem az erkályt, ajtát, ablakot, hogy íssam, hogy fog kinÁzni a háts rÁsz.

Az orr rÁcsozata.

Az orr falai maszkolás Ás festÁs kÁzben. Itt kell megemlítenem, hogy a Tamiya maszkolászalag remekül bevíjt a fÁnÁl is. FelrakÁskor bele kell nyomkodni a fa ézetÁbe, hogy ne tudjon aláfolyni a festÁk!

A víz-vonal alatti részt szírpisztollyal festettem, a gy előtte maszkolással pontosan meghatároztam a festés vonalát, majd szigetelással és ársárgapárral becsomagoltam a nem festendő részt.

Ágy szőpen lefőjtam fehérre. Látthatóan kőcsavar a gerincen, ide kő M3-as menetet főrtam, ezzel lesz rögzítve a talpához, illetve a kősbőbbiekben mőg mőjsra is használom ezeket a furatokat.

Időközben elkészítettem néhány apró alkatrészt: bakokat, korlátokat, szellőzárócsokat.

A hajás elkezdése óta úgy gondoltam, hogy egy fajta alkatrész lesz, amit biztosan meg kellennem: a kőfogószégeket. De megakadt a szemem ezen az esztergált fogpiszkálón, és az jutott eszembe, hogy ez nekem van előny: le kell venni a kő a vőgőből, a fejrősen meg kell igazítani a rödiuszt, a mősik vőgőpedig ki kell hegyezni. Ez a fogpiszkáló kb. 2,5 mm átmőráj, a gy pont hőzősan belemert a Proxon 2,35-ős patronjőba, tőreszelővel és csiszolőpárral kőnnyedőn ki lehetett alakítani a vőgső formát. Az őtvenegynőhőny darabot dőlutőn megcsináltam.

A fedőzet egy része "berendezve".

A kisebb alkatrészek lakkozása, lésztásának a kis kártyátartás szemek is, melyeket rászdrásbásl hajl-tgattam.

A hajásstest, lakkozásra eláskszt-tve. Itt alkalmaztam az M3-as furatokat: egy kis tartáslapot kászt-tettem rásstegelt lemezbásl, amelyre felcsavaroztam a hajásst, a forgathatás satuba befogva teljesen kártybe tudom lakkozni, kivásve kásst kicsi foltot a gerinc alján, de ez utáslag kártynnyen és léssthatatlanul pástolhatás. Ágy nem kell tásbb rásstletben lakkozni (festeni).

Megásstt a segásst-sásgem: Renássta

A Proxxon gásstemnek másr rásstgebben kásst-tettem egy kis felfogatáslapot, melyet másr tásbbbszásst rásst tudtam hasznásst. Nem egy exkluzás-v kivitelásst, de a cásstlnak tásst kásstletesen megfelel, pásstldásstul most a macskafejek vásstgsásst kialakásst-tásstásstira.

Rudakat esztergássttam, felszeleteltem, majd egy sablonban kifássttam a macskafejeket, ugyanezzel az osztásstsal belefássttam egy hengeres szásstba, mely befoghatásst a kisgásstbe, és kis csapocsásstkat ragasztottam bele. Ezekre felhásstzva tásstreszelásstvel és csiszolásstpapásstrral alakásst-tottam ki a kártyrbe futásst násstot és gásstmbásstlyásst-tettem le a szemecsásstket.

A rásst bevasstlt fogpiszkásstásst másstdszerrel pásstcoltam az alkatrészeket.

Kásst-tettem egy kis hajl-tásst kásst-sásstásstket, hogy egyformásstj legyenek a vasalatok, lésstthatásst, hogy rászdrásstbásst kásst szemeket beletásstve ástnnal forrasztottam ástssze, majd reszeltem, csiszoltam, festettem.

Lefestve az űsszes "vas". Jobb oldalon a kormánylapít pítntjai rőzlemezbe'l, alul az űgyőnyű-lűs ablakblűjnak zsanőrjai alulemezbe'l (a műr emlű-tett borosűveg zűjrűűlia) kőszűltek.

A kormánylapít felszerelve.

Kősz a fedőzet, minden felkerűlt a helyőre.

Az űrbőcok a kosarakkal, melyekkel volt egy kis kalandom: a sok kis alkatrőszbe'l űsszeragasztottam, majd vizes pűcca lekentem. Kűlűnűsen a kerek korlűtrősz teljesen megdobta magűt űs szőtesett az egősz. űjra bepűcoltam űs kűzű szorű-tva szűradt meg, űgy megtartotta a forműjűt űs lehetett űjra űsszeragasztani.

Szobrűsz biztos nem leszek, de azőrt prűbűlkoztam. Ha valakinek nem vilűgos, ez szarvastehőnfel!

Felragasztottam a dű-szű-tőseket, valamint felkerűltek a macskafejek.

Gyakorlatilag ezzel kősz a hajűtest, kűvetkezik a kűtőlverő, a csigűk kőszű-tőse, a kűtőzet felőpű-tőse, varrűsa. Az elmaradt mentűcsűnakot űs horgonyokat azt hiszem, a vőgőre hagyom.

Elkezdtem a kőttőlcsigák készítését a már jól ismert darabolás módszerrel: a lécnek nagy oldalába kb. 0,5 mm-tot martam, majd a kőttőlcsigával visszahelyeztem a papárra.

A Proxonhoz csináltam csiszolószalagokat, a megasztalt alapra kőttőlcsigák ragasztásához ragasztottam fel a bakelitpapárral kibarabolt csiszolópapárral, így könnyen cserélhető a papár.

Egy egyszerű csiszolószalagot készítettem, hogy a csigák lekerekítése egyformák legyenek. A kis asztalt fejekbe köttőlcsigák lettek marva (minden köttőlcsigához 3-3 köttőlcsiga kell), ezeket behelyeztem a csigákhoz és elforgattam a csiszolószalagot előttem. Szóval minden köttőlcsigát, egy szalagot használtam: minden csigának hat oldalát kellett megcsiszolni. Végül felmáztal a köttőlcsigák alját!

Ezek a legkisebb kőttőlcsigák kőttőlcsigák. Ki hinné, hogy ez 167 db!!!

Csak nem tetszettek igazán a köttőlcsigák lekerekített csigák, így közben még köttőlcsigák meggyártását tettem mindet. Ezt azért csináltam, mivel köttőlcsigák maradtak a sarkok, és azt tapasztaltam, hogy pácolásakor szeret szórni a köttőlcsigákra. Itt kérem megjegyezni, ennyi munka után, így látom soha nem fogok feladni ahhoz, hogy szerelt csigákat készítssek, esetleg nyugdíjas koromban!

Megkezdtem a köttőlcsigák felszerelését. Mivel ez már csak köttőlcsigák és cőrnél hulladékokkal jár, bekötöttem a most már perfect vagyok Balázs és Mária showján, igaz csak rádiójáték szinten.

Az oldalként látni a macskafejeket egy drótból meghajlított tartó segítségével kaptam fel, így mind egyformán viselkednek az alsó sorban.

Égy néznek ki a megfeszítés előtt.

A hajószél felkötéséhez egy számvázat használtam. Főleggelmeimmel ellentétben egészen jól lehetett halmozni a széllel.

Égy néz ki megfeszítve, hajószéllel. Egy kis problémám volt, azt hiszem nem vertem elég szorosra a köteleket, nagy volt a nyújtás, és most sem olyan feszes, mint ahogy szerettem volna.

És akkor jött a gondok: Az oldalként látni természetesen az egyéni- és kézi zsepőre esett el, mindkét oldalon kellett ragasztanom az egyéniakat szőpferdőn, legalább arra is tudnak látni!

Simán beleakadtam az egyik egyénibe, látható, hogy a rugózási kaptam jól szerepelt, megfogta az egyéni csövet.

Az ábrákhoz és a felső oldalkéntek

Az állásról teljesen kész. Képeznek a vitorlák (egy-két mosogatót biztos segít a feleségem!), mivel a kaptam csak akkor tudom csinálni, ha a vitorlák felkötésén a vitorlarudakra.

Nagy nehezen elkezdtem a vitorlázók készítését, ugyanis ha egy ój, teljesen idegen dologgal találkozom, akkor azt â€º meg szoktam gondolniâ€º. A varrás is ide tartozik, nem gondoltam volna, hogy egyszer varrógéppel elâ€ºlâ€º! Kezdésként napig a varrógépet próbáltam: a gombok, kallantyók mit változtatnak, milyen szoros fôket árdemes használni, hogy kell befűzni az alsó és felső szíjat, tudok-e egyáltalán egyenesen haladniâ€º, stb.

Beszereztem a vitorlaanyagot, hogy milyen, ne kádezzék! Bementem a â€ºrâ€ºboltbaâ€º és kátem a legvôkon vâszonszerâ€º anyagot, lányeg, hogy ne selyem vagy tiszta mûszál legyen. Vâgâ€ºl persze megint kiderâ€ºt, hogy mire kell (mâr megnâzegettek egyszer, mikor tolâmâ€™vel mentem cârnâ€™t venni!), de azârt segâ-tettek és a kâszletbâ sikerâ€ºt kivâlasztani ezt a szerintem egâsz jâ és kezelhetâ anyagot. Amint lâjthatâ a vâsznat kifeszâ-tettem és pontosan felrajzoltam a kârvonalat, a hajtâsokat és a varrâsi vonalakat is.

A dolog szâpsâge az volt, hogy a Mamoli vitorlázók nélkâli makettet kâszâ-tett, â-gy nem volt vitorlarajz hozzâ, ezâ onnan âsszeszededeztem rajzokat, mâricskâtem, tervezgetemâ!

Kiszabtam a vitorlázókat, megcsinâltam a fâggâleges âsszevarrâsok imitâjâsâjâ, ezeket elâg gyorsan és egyenesen lehetett varrni. Ezutâjn a vitorla szegâsâhez visszahajtottam az anyagot és levasaltam.

A szegést elöggő a szélén kellett varrni, így a varrógép tappancsa és továbbtája hajlamos volt fölrenyomni anyagot, pedig ezen a részen látszik meg legjobban, ha nem párhuzamos a vitorla széle és a szegésvarrás. Ezért készítettem egy kis segédlejt: egy fa lécre (ami egyenes!) csiszolópapírt ragasztottam, ez jól tapad a vitorlaanyaghoz (mint a tápáztár).

Ráfodva az anyagra és nekinyomva a tappancshoz lezörkét és vezetékét is funkcionált, így átvatosan egyenes és párhuzamos lett a varrás. Általában a végére fele szeretett volna kicsavarodni az anyag, de egy kis ellentartással irányba lehetett tartani.

Egy oldal be van szegve.

Megvarrva az összes vitorla, egy időre előg volt a gépi varrósból! Nem vállalok ártást, kosztálom!

A vitorla szegéséhez hozzátartozik a kész felvarrása, ezt már kézzel állítottam a TV elé, mint állreganyám hámozást. Tulajdonképpen ez előg jól haladt, a rengeteg állás ellenére is.

Azt hiszem a fűleket egy kicsit nagyra hagytam, legkisebb erre figyelnem kell, mert felszerelésnél időtlenél nem lesz ki.

Elmaradtam a dokumentációban, itt már tulajdonképpen szerelésre kész a vitorla. Amikről nincs fotó: Csináltam egy lyukaszt (mint a búrlyukaszt) 1 mm-es furattal, ezzel átstam ki a toldatvitorla és a vitorláról felkötéséhez szükséges lyukakat. Felkötöttem a toldatvitorlát, majd egy kicsit későbbre tevébe áztattam, hogy ne ferekek maradjanak. Ezután felcsomoztam a vitorlát a rudakra, majd az élre megkötöttem a csigákat is felszereltem.

A csigákat a hajóra is a megfelelő helyekre felkötöttem, a vitorlák felszerelésénél már csak be kell fűzni a kötelet. Talán az egyik leglátványosabb folyamat lesz, mikor felhözöm a vitorlákat!

A hajó szinte már teljesen kész, de néhány apróságig elmaradt. Az egyik a mentőcsónak, melyhez előg nehezen fog hozzá. Az interneten találtam elkészítési módokat, de néhány részletnél kétségek voltak. Mindenesetre egy darabot kialakítottam a csónak formáját (ez is könnyebben ment, mint gondoltam!) és felcsavaroztam egy rétegelt lemezre, bejelöltem a bordák helyeit és kifertam akkorára, hogy a borda anyagát ázszápon hűzőszáncá• bele lehessen

A bordákat először kis részekbe kellett hajtani, ezért mindent bevettem: először beajztattam, majd az egyik oldalon beraktam a lyukba a borda egyik végét, forrasztópájkával melegítve ráhajtottam a formára, becsúsztatva a másik oldalon a furatba, ezek tartják a helyén a bordákat. Az egyik felismerem az volt, hogy a végén a csónakot levágva a formájára szétvágjuk az egész, ezért a pájkával jól megvasaltam, ezért látszik a párkálóidő, de azért vigyáztam, hogy ne el.

A palánkozást a legfelsővel kezdtem, mert ez adta meg a csónak felső részét. Egyébként végig kiterítést használtam 2x0,5 mm-es deszkákat.

Elkészítettem a palánkozást is, egy-két helyen látni részt, főnyacsót a láccok kiegészítéssel, de emlémem az egész hajó figyelmet az apró hibákról.

Levágtam a csónakot a mesterdarabról és nagyon megkínnyebbítettem, hogy nem nyál-ít szét, a palánkok (no meg borda részét) szépen megtartották a formájukat.

Hatalmas láccokból készült a lábrács is, kis távtartókkal ragasztottam össze.

A peremmel elszárazítottam, mire a megfelelő Á-vekre meghajlítottam.

A kősz csónak.

Ha egyszer elkezdek dolgozni!

Első kapartam szerszámkészítési mőltamat, mikor elkezdtem a horgonyok készítését. Végre egy kis fém!!! Mindegyik darabban készült, jó kis reszelési gyakorlat volt, szerencsére a rezet nem túl nehéz megmunkálni.

Az alkatrészeket cinnel forrasztottam össze, a nehézség csak az volt, hogy néha hirtelen úgy kellett volna!

A forrasztás után megigazítottam részleteivel, megcsiszoltam és festettem. A fa abroncsait a nájlal javítottam bevezetve a boroskupakos aluféltáblával (lásd 2. rész) készíttetem, ennek csak az a baja, hogy nehezen viseli el magán a festéket, főleg az éleken.

Már csak a lámpa maradt. A rajz (ábra) szerint hatszögletű, ezért hatszög anyagból lett megszerelve az alsó felső része, az íves részeket 0,5 mm-es szerszemből vágtam, részletek ki. Járó részletek és egy kis tárhoz, nagy mozdulatokat nem kell vésni!

Az ideiglenesen íveszerakott lámpa.

A kész lámpa lefestve, és ami nem látszik (bár jobban tudnák fotózni!), be van vezetve.

Készíttetem egy kis segédasztalt a kábelkötetek gyártásához: nagyon egyszerűen egy fadarabot kifogattam szögek marataira (egy tizeddel nagyobb, hogy kábel ki lehessen húzni), betoltam a szöveget, rátekertem a kábeleket és matt lakkal bekentem. Szárítás után a szöveget kihúva, a kábel megtartja a formáját és el fog egyben maradni.

A tervrajz vitorla nélküli makettet ábrázol, így a vitorlakötetek lekötési helyeit egyenesen el is hagyták, így Petro Zoltán javaslatára (sírfoki találkozás) beépíttetem plusz kábelbefogásokat és bakokat.

A mentőcsónak is bekerült a helyére, illetve láthatóak a kőkötők tegei és a szinten rajadajskönt kőszá-tett kőkötőfogó szarvak.

•gy aztán tele lett a fedélzet!

Hosszasan próbálkoztam a zűszűk kőszá-tésével, be kell vallanom, az egész hajóépítésben ez fogott ki jobbra. Használtam textilfilcet, ilyen-olyan festéket, selymet, vízszatát! Futott, nem volt egyenes, nem tetszett a szá-ne! Feladtam!

Megcsináltam papírből, messziről nem olyan rossz, de ha egyszer talállok megoldást, ki fogom cserélni.

Amiről nem írtam, az a futókötőzet kőszá-tése, de nem is tudok mit mondani róla, mivel logikus és szöpen el lehet vezetgetni a köteleket. Csak annyit, hogy először pillanatragasztással rögzítettem a csomókat, ha egy kicsit több kerül a víz, kifehéredett és egy gámmal keletkezett, így ájtáltam a hígított matt lakkra, ezt beszé-ve a kötéle és megkeményedik anélkül, hogy látszódná.

Egy közzeli az árbűckosár!

Van egy fénypász is ismerősem, úgy gondoltam, megördemi a hajóam, hogy normális minőségben meg legyen árték-tve. •gy aztán elvittem a ágyereket! •me nánány fotó a teljesen elkészült Golden Hind-ről.

•

Â

Â

Â

Â

Bekerült a vitrinbe. Készen!!

Meg kell említenem, hogy valójában én soha nem kezdtem volna bele egy hajás készítésébe, ha nem találkoztam ezzel a honlappal: rajzot, tanácsot, bittorát kaptam, technikákat lestem el és találkoztam egy remek kis társasággal. Köszönet az egész legényeknek, különösen az admirálisnak és Maszatomynak. (Köszönetek - a szerk.)

U.I.: Elkezdtem a következő hajás megépítését: Mordaunt (1681)